

Lizbonske strategije v smislu njenih treh razsežnosti: konkurenčnosti, zaposlovanja in socialne kohezije« (ibid.: 7). Tudi iz tega dokumenta veje neoliberalistični duh. Je pa potrebno opozoriti oz. ponoviti tudi pozitivne primere, ki jih preberemo v Sporočilu iz Bordeauxa, kot so »zagotavljanje nediskriminatornega dostopa in udeležbe v poklicnem in strokovnem izobraževanju ter upoštevanje potreb posameznikov ali skupin, ki jim grozi izključenost, posebej osipnikov, nizko kvalificiranih oseb in oseb s posebnimi potrebami«, »potreba po lažšanju poti, ki posameznikom omogočajo napredovanje z ene ravni kvalifikacij na drugo s krepitvijo povezav med splošnim izobraževanjem, poklicnim in strokovnim izobraževanjem, visokošolskim izobraževanjem in izobraževanjem odraslih« ter »izboljševanje prepustnosti in kontinuitete učnih poti med poklicnim in strokovnim izobraževanjem, splošnim izobraževanjem in visokošolskim izobraževanjem«. V kolikor bodo ta priporočila uresničena površno oz. iz napačnih vzgibov, potem se neoliberalističnega vpliva nismo znebili.

- Sporočilo iz Brugea, ki je za naslednje desetletje postavilo načrte za poklicno in strokovno izobraževanje v Evropi, pa predstavlja paket ciljev in konkretnih ukrepov, s katerimi naj bi »preko zvišane privlačnosti, dostopnosti in relevantnosti glede na potrebe trga dela povečali kakovost poklicnega izobraževanja v Evropi« (Bruge Communiqué, 2010). Seveda je razumljivo, da se poklicno izobraževanje ravna po trgu dela, vendar izključno izpostavljanje te potrebe pred potrebami in njihovim zadovoljevanjem na ravni posameznika (potreba po izobrazbi, izobraženosti, usposobljenosti za delo, razgledanosti itd.) zopet kaže na govorico kapitala v tovrstnih dokumentih. Enako kot pri Sporočilu iz Bordeauxa pa je tudi pri Sporočilu iz Brugea pomembno, da je v njem vendarle poudarjena promocija pravičnosti, socialne kohezije in aktivnega državljanstva, ki naj bi se udeleževala z inkluzijo v začetnem in nadaljevalnem poklicnem in strokovnem izobraževanju, pozdravljamo pa tudi pozive k enakopravnemu dostopu s poudarkom na tistih, ki jim grozi izključenost, saj, kot vemo, izobrazba pri tem igra izredno pomembno vlogo. Skrb pa ostaja enaka kot pri zgornji alineji.
- Za Belo knjigo o vzgoji in izobraževanju v Republiki Sloveniji (Bela ..., 2011) smo že sproti navedli, da je to eden redkih uradnih dokumentov, ki izrecno navede, da je izobraževanje potrebno tudi zaradi razvoja posameznikov, kar pa je bilo predvsem moč razbrati iz dela o